

Langeland over, at for nærværende Tid vilde det være en noget mager Anvisning, man vilde kunne give paa det foregaaende Finansaaars Overskud, da et saadant jo paa Grund af forfællige Forhold, som jeg ikke her nærmere skal komme ind paa, ikke findes; men jeg haaber nu tilstrækkelig at have klaret dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem fra Langeland sagde, at der var ingen Forventning om et Overskud i det hele taget, naar vi ikke kunde trænge Regeringen ind i lovlige Tilstande eller paa anden Maade opnaa saadanne; saadan omtrent faldt det ærede Medlems Ord. Dert giver jeg det ærede Medlem fuldstændig Ret, og jeg tror nok at kunne sige, at dette Lovforslag overhovedet ikke har Chancer, det er værdt at tale om, for saa vidt vi skulle forblive i de nuværende provisoriske Tilstande. Her taler jeg selvfølgelig ikke paa hele det Flertals Begne, som i det væsentlige har sluttet sig til Lovforslaget; men det er dog nødvendigt for mig i Anledning af det ærede Medlems Udtalelser at komme ind paa en og anden Betragtning af politisk Natur, og det maa jeg jo i alt Fald have Lov til for min egen Regning. Det forekommer mig ubeskriveligt, at under provisoriske Tilstande vil en fornuftig Økonomi med Statens Midler være umulig. Det vil være meget let at godtgøre, at det er saa, og jeg tror ogsaa, at Erfaringen har vist, at det har været saa. Dette Lovforslag hviler imidlertid paa Forudsætningen om en fornuftig Økonomi; det hviler paa Forudsætningen om, at adskillige af de Udgifter, som vi nu i en Række have paabyrdet os selv, ville ophøre eller i alt Fald væsentlig indskrænktes; og det hviler endvidere først og fremmest paa Forudsætningen om en sikker og ordnet finansiel Tilstand. Det er jo overhovedet ganske umuligt at disponere over noget som helst eventuelt Overskud paa en Finanslov, naar vi leve under saadanne Tilstande som de nuværende, hvor Regeringen ikke en Gang paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven opfører de Summer, som den agter at tage i Aarets Løb, men tager i alt Fald en Del af dem paa forventet Tillægsbevilling, uden at det staar opført paa noget Budget, end ikke paa noget af de provisoriske. Det fremgaar klart af mine Udtalelser, og jeg kan gerne sige af hele Situationen, at et Lovforslag som dette ingen Chancer har under provisoriske Tilstande; dert giver jeg det ærede Medlem Ret. Naar det ærede Medlem henviste til Finansministerens Udtalelser i Landstinget og mente, at de i det hele taget gjorde det saare haabløst at vente, at der af denne Finanslovbehandling, selv om

den skulde føre til en regelmæssig vedtagen Finanslov, vilde komme et Overskud ud, saa tror jeg dog, at det ærede Medlem ikke har opfattet den højtærede Finansminister ganske korrekt. Den højtærede Finansminister anmeldte ganske vist, at han vilde stille Ændringsforslag, hvorved Overskuddet vilde blive formindsket med $2\frac{3}{4}$ Mill. Kr., og saa vilde der kun blive $\frac{3}{4}$ Million tilbage. Men den højtærede Finansminister tilføjede umiddelbart derefter: „Det er jo ogsaa muligt, at det ved Behandlingen i Landstinget findes, at en Del kan bespares af det, som forlanges som Tillæg af os; men jeg angiver kun løseligt, hvad man kan vente af Regeringens Forslag“. Det ses altsaa, at den højtærede Finansminister selv paa Forhaand har accepteret Muligheden af, at adskillige af disse Forslag vilde blive nægtede af Landstinget, saaledes som det, saa vidt jeg ved, ogsaa i de senere Aar har været Tilfældet der. For øvrigt er denne Finansministerens Bemærkning jo paa en Maade overlødig. Thi fordi den højtærede Finansminister fremsætter Ændringsforslag til et vist Beløb, er det ikke givet hverken i dette eller i det andet Ting, at disse Forslag blive vedtagne. Det skulde nok vise sig, at min Raskule omtrent holdt Stik: nemlig at under Forudsætning af en ordinær Finanslov vil Overskuddet kun formindskes med omtrent 1 Million. En regelmæssig Finanslov forudsætter jo nemlig et nyt Økoment efter Landstingets Afstemning, nemlig en ny Forhandling med dette Ting, saa jeg tror ikke, at det ærede Medlem har godtgjort, at Overskuddet vil forsvinde under Forudsætning af, at der opnaas en regelmæssig Finanslov. Hvis dette ikke opnaas, er jeg naturligvis fuldstændig klar paa, at det vil forsvinde. Det ærede Medlem var misforstået med, at vi ikke havde stillet dette Forslag op paa Finansloven, og det har jo ikke kunnet forbyde mig, da denne Anskuelse er udtalt med megen Kraft af saa nær en Meningsfælle af det ærede Medlem, som det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Bust). Jeg indrømmer, at det var naturligvis noget, man kunde forhandle om, hvis det var blevet bragt frem paa rette Tid og paa rette Sted, hvor vidt et saadant Forslag skulde føres igennem paa en særlig Lov eller paa Finansloven; men jeg kan ikke indrømme, at de Konsekvenser, det ærede Medlem drog af, at man kom med Forslaget paa en særlig Lov og ikke paa Finansloven, skulde have Gyldighed. Det ærede Medlem mente, at Forslaget nu kom uden Saft og Kraft til Landstinget og ikke paa nogen Maade var knyttet til Finanslovbehandling, at det